

2) Med henblik på at øge kontanthjælpsmodtagernes tilskyndelse til at genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet foreslås det at fravige reglen i lovens § 38 om, at alle indtægter fratrækkes i kontanthjælpen. Forslaget går ud på, at kontanthjælpsmodtagere, der har fået hjælp i 3 måneder eller derover, fradragsfrit kan have arbejdsindtægter på indtil 1.000 kr. pr. måned efter skattetræk, dog maksimalt 6.000 kr. Muligheden for at have fradragsfri indtægter foreslås begrænset til i alt 6 måneder. Ordningen foreslås taget op til revision inden udgangen af 1991.

3) Det foreslås, at grænsebeløbet i lovens § 37 for kontanthjælpens størrelse - maksimale dagpenge med fradrag af skat - erstattes af et lavere grænsebeløb på 5.200 kr. Den samlede hjælp kan herefter udgøre 5.200 kr. månedlig for enlige og det dobbelte for ægtefæller, medmindre de hidtidige indtægter giver grundlag for at overskride grænsebeløbet. Hensigten med forslaget er at tilpasse det generelle kontanthjælpsniveau til dagpengene og mindstelønnen på arbejdsmarkedet. Det nye grænsebeløb foreslås reguleret på samme måde som grunddydelserne.

4) Reglerne om børnetillæg foreslås ændret, således at børnetillægget udbetales med samme beløb (svarende til 5/3 af normalbidraget) for samtlige børn under 18 år.

5) Det foreslås at indføre en maksimumsgrænse på 10/9 af højeste dagpengesats (efter skat) for revalideringshjælp efter lovens § 42. Grænsen på 10/9 af dagpengemaksimum skal ses som udtryk for den lønindtægt, der berettiger til højeste dagpenge. Baggrunden for forslaget er, at det har vist sig, at personer med et samlet højt beregningsniveau uden en maksimumsgrænse kan komme op på en hjælp, der overstiger den forventede indtjening efter revalideringens afslutning.

6) Som led i tilpasningen af kontanthjælpsniveauet til arbejdsløshedsdagpenge og mindstelønnen på arbejdsmarkedet foreslås det at suspendere den regulering af kontanthjælpsstatserne, der skulle ske pr. 1. juli 1989. Børnetillægget forudsættes dog som hidtil at følge reguleringen af normalbidraget efter børnetilskudsloven.

7) Reglerne om en kontanthjælpsmodtagers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet foreslås ændret, således at det i loven præciseres, at modtageren har pligt til at tage imod ethvert rimeligt tilbud om arbejde, herunder tilbud om deltagelse i beskæftigelses- eller uddannelsesforanstaltninger som led i bestræbelserne på at genetablere kontakten til arbejdsmarkedet. Med forslaget sikres det bl.a., at der i forhold til rådighedsforpligtelsen ikke lægges vægt på, om der er tale om »anvist« eller »henvist« arbejde.

8) De særlige takster for grunddydelsen til unge kontanthjælpsmodtagere under 23 år foreslås ændret i konsekvens af gennemførelsen af reformen af statens uddannelsesstøtte, der trådte i kraft den 1. august 1988. Samtidig foreslås det, at unge under 23 år skal have haft egne indtægter i 3 måneder - og ikke som i dag kun i 1 måned - før de bliver berettiget til at modtage den almindelige grunddydelse.

Det er endvidere hensigten, at kontanthjælpen - efter en omregning - skal indgå i beregningsgrundlaget for betaling for ophold i daginstitution m.v. Denne ændring betyder, at kontanthjælpsmodtagere i *betalingsmæssig henseende* bliver ligestillet med forældre i arbejde, og sigter mod, at deres samlede »disponible indkomst« ikke overstiger, hvad forældre inden for lavtlønsområdet har til disposition. Ændringen, der kan gennemføres administrativt ved udsendelse af en ny betalingsbekendtgørelse, vil ske med virkning fra den 1. januar 1989.

For 1989 vil der dog blive tale om en overgangsordning, således at ændringen først fuldtud får virkning for kontanthjælpsmodtagere fra og med den 1. januar 1990. Dette må ses i sammenhæng med, at regeringen sammen med kommunerne vil drøfte forslag til nye betalingsregler, der bl.a. skal tilgodese familier - såvel kontanthjælpsmodtagere som andre - med et lavt beregningsgrundlag og familier med flere børn samt give kommunerne større frihed ved takstfastsættelsen.

Administrative konsekvenser

For de kommunale social- og sundhedsforvaltninger påregnes lovforslaget alt i alt ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 225 mio. kr. i 1989 i et skønnet aktivitetsniveau for 1988. (PL:1989). I de følgende år vil lovforslaget medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 290 mio. kr. årligt. I dette skøn er der ikke taget hensyn til mindreudgifterne på daginstitutionsområdet.

Mindreudgifterne fordeler sig således:

Staten: 48 mio. kr. i 1989 og derefter 82 mio. kr. årligt. Kommunerne: 177 mio. kr. i 1989 og derefter 208 mio. kr. årligt.

De økonomiske konsekvenser har været drøftet med de berørte kommunale parter.

Skønnet over mindreudgifterne er generelt behæftet med betydelig usikkerhed. Denne usikkerhed hænger generelt sammen med, at der er tale om beregninger i forhold til en fremtidig situation. Præcis